

Mordercy, kanalie, tyrani. Różne oblicza zła w dziełach Szekspira

Wstęp

William Szekspir, niekwestionowany mistrz dramatu, zyskał sławę dzięki swoim ponadczasowym utworom, które do dziś pozostają źródłem inspiracji dla artystów i uczonych. W swoich dziełach, Szekspir przedstawił szereg postaci o zróżnicowanym charakterze, zarówno bohaterów, jak i antagonistów. W niniejszym wypracowaniu skupimy się na różnych obliczach zła w dziełach Szekspira, analizując postacie morderców, kanalii i tyranów, które odzwierciedlają ciemną stronę ludzkiej natury.

I. Mordercy

W twórczości Szekspira mordercy pełnią różne funkcje. Często są centralnymi postaciami, które popychają akcję do przodu, jak w przypadku Macbetha, który zabija króla Duncana, by samemu zdobyć koronę. Macbeth jest postacią tragiczną, gdyż ulega swoim ambicjom i pragnieniom, prowadząc siebie i innych do zguby. Z drugiej strony, mamy Iago z „Otella”, który popełnia morderstwa nie dla korzyści materialnych, ale z zazdrości i zemsty.

Jedną z bardziej wyrazistych postaci morderców w twórczości Szekspira jest Ryszard III, który w swoim dążeniu do władzy nie cofa się przed niczym, mordując rodzeństwo, krewnych i sojuszników. Ryszard III to typowa postać zła, dla której zbrodnia jest środkiem do celu.

II. Kanalie

Kanalie w dziełach Szekspira to postaci, które niekoniecznie dokonują zbrodni, ale wykazują się nikczemnością, podstępem i

manipulacją. Przykładem takiej postaci jest Edmund z „Króla Leara”. Jako nieślubny syn hrabiego Gloucester, Edmund próbuje zdobyć władzę i wpływy, knując spisek przeciwko swojemu ojcu i bratu.

Innym znaczącym przedstawicielem tej grupy jest Don John z „Wiele hałasu o nic”, który z zawiści i złośliwości dąży do zniszczenia szczęścia innych. Kanalie w twórczości Szekspira często pełnią rolę sprawców intryg, które prowadzą do nieporozumień, zdrad i nieszczęść.

III. Tyrani

Tyrani w dziełach Szekspira to postacie, które osiągnęły władzę przez przemoc, podstęp lub manipulację, a następnie rządzą z okrucieństwem i bezwzględnością. Przykładem takiej postaci jest Macbeth, który po zabiciu króla Duncana, zatracając się w spirale przemocy i zbrodni, rządzi królestwem ze strachem i represjami. Jego postać ukazuje, jak żądza władzy może prowadzić do absolutnego zepsucia człowieka.

Innym przykładem tyraństwa jest Klaudiusz z „Hamleta”, który zdobywa koronę, zamordowawszy własnego brata, króla Hamleta Starszego, a następnie poślubia jego żonę Gertrudę. Klaudiusz rządzi Danii bezwzględnie, w efekcie prowadząc do tragicznych wydarzeń i zagłady rodziny królewskiej.

Warto wspomnieć również o Antoniuszu i Oktawianie z „Antoniusz i Kleopatra”. Ich pozornie racjonalne podejście do władzy, prowadzi do utraty wartości moralnych, a ich rządy oparte są na manipulacji, zdradzie i zbrodni.

IV. Różne oblicza zła

Szekspir w swoich dziełach ukazuje różne oblicza zła, które mogą być odbiciem zarówno wewnętrznych konfliktów jednostki, jak i procesów społecznych. Zło w postaci morderców, kanalii i tyranów może mieć zarówno osobiste, jak i uniwersalne źródła. Przez swoje postacie, Szekspir pokazuje, że zło może

przyjmować różne formy i występować na różnych poziomach, zarówno jako wynik indywidualnych słabości, jak i jako konsekwencja społecznych uwarunkowań czy dążenia do władzy.

V. Podsumowanie

Twórczość Szekspira dostarcza nam niezwykle bogatej galerii postaci, które ukazują różnorodne oblicza zła. Mordercy, kanalie i tyrani to tylko niektóre z nich, które mają swoje źródło w pragnieniu władzy, zemsty, zazdrości czy ambicji. Przez swoje dzieła, Szekspir udowadnia, że zło jest nieodłączną częścią ludzkiej natury i może przyjmować różne formy. W ten sposób, dramaty Szekspira pozostają nie tylko niezrównanymi arcydziełami literatury, ale także ważnym źródłem refleksji nad moralnymi dylematami człowieka.

Jeśli szukacie pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebujecie korepetycji, konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - fachowa pomoc w pisaniu prac - oczywiście tylko w granicach prawa.